

מארק, אולם בפועל שלום 216.100 מארקי. לאחר בדיקה והתאמת הש"בנות באגף הכספים, הוחזר לקופת האגודה סך 85.750 מארקי. היות ועובדות אלה נתגלו סמוך לאסיפה הכללית, סניגו בהודעה למזכירות להקים ועדת אדריהוק, לבדיקת הנושא והגשת מסקנות. תביעת חברי ועדת הפיקוח נותרה עד היום על הנייר.

מיקלט

לפנסיונרים

פ איר אנקורי היה מנהל אגף הכספים בן עד פרישתו לגימלאות בגיל 46. בינואר 1981.

ב"ב באוגוסט השנה באתי למישי ררו הנאה בנוע מפיצים החברה שזוהתה שייכת עד לימים אלה לרמי אונגר. ביקשתי לשמוע ממנו את תגובתו לפרשת המארכים האפלה ומימצאי ועדת הפיקוח. הצגתי לפניו את אחד הכרוזים, שבו כלולות ההאשימות.

לא יודע. לא ראיתי. לא קראתי. לא שמעתי. לא יודע דבר. לא היו עמלות. לפחות עד פרישתי בינואר 1981. לא היו דברים באלה.

יאר אנקורי היה חוליה בטריאומ' וויראט שניצח על יבוא המאנס' הראשונים, כשליצרו הויר' יוסי הור' ביץ ומנהל המשק, עוזי אשכול. גם אשכול פרש מן.

שאלתי: ארבע שנים נמצאים בגרמניה כספים השייכים לך, ואין דורש עד שחשף משהו מנהל הכספים החדש של הקואופרטיב. משה קריגטר — יורשך — והכסף הוחזר מהר לישראל. לקופת דן. במעשה קסמי?

אנקורי: פרשתי מן בינואר 1981. החלף אותי הכספים לזמן מה משה ספקטור, שהוא היום מנהל הכספים. התנה תקופת ביניים, שבה אומנם היה ראש הכספים משה קריגטר. בזמני לא היה יכול להיות מצב של 300 אלף מארקי, ששכנו בגרמניה לזכות דן. ללא דורש.

העובדות: ועדת הפיקוח של דן אכן מצאה כי זה היה המצב — כספים המזוהים בגרמניה לזכות דן. ללא דורש במשך ארבע שנים, בתקופת השלישי שיה המזכירה אנקורי-הור' ביץ-אשכול — אך אנקורי, לא יודע, ועוזי אשכול סירב להיפגש איתי.

אודיע לך אם אקבל רשות לשוחח עימך. הגיב הפנסיונר, העובר היום במרכז הקואופרציה אחרי שהיה מנהל המשק של דן ומאדריכלי יבוא המאנס'.

אחרי שפרש מן נקלט אנקורי, שלשונו חלקה ורוטה, בחברת ארקיע. שם היה במשך תישעה חודשים. כשראיתו לפני כמה ימים הוא עמד לסיים את תפקידו — ג'וב מכובד לכל רבר ושכרו בצידו — כמנכ"ל נוע מפיצים. שהיתה שייכת 62% לרמי אונגר ו-38% לניצבא. חברת הנכסים שבבעלות חברי קואופרטיב אגד. נוע מפיצים היא הייבואנית והמפיצה של המכונות היפאנית דהייטסו. ניצבא רכשה את חלקו של רמי אונגר בנוע מפיצים, והיא עתה הבעל היחיד. אונגר החליט למכור את חלקו בנוע מפיצים אחרי שלוש שנות מכירה של כ-10 אלף מכונות דהייטסו. אגד, ששילם תמורה גבוהה בעד 62% של רמי אונגר, מבקש לקלוט בנוע מפיצים פנסיונרים צעירים וקשישים, הנפלטם מהי קואופרטיב.

כאשר היה יאר אנקורי מנהל אגף הכספים של דן הוא ניצח ב-1979 על מכירה של 8.5% ממניות נוע שהיו בבעלות הקואופרטיב. לחברת העוב' דים. נוע נוסדה ב-1934 על ידי חברת העובדים והקואופרטיבים לתחבורה. היא היתה סוכנת פונטיאק וג'יאם-סי. כשלוש שנים אחרי שדן מכר את מניותיו בנוע לחברת העובדים. נקי

(המשך בעמוד 10)

מדוע תורם קואופרטיב ציבורי 5000 דולר, אולי כתשלום ראשון על חשבון 15 אלף. לקרן עירונית, שאותה עת לא היתה קיימת כלל, וזאת במסווה של מענק לעיתון פרטי?

שהתרחש בממלכתו החדשה של ראש העיריה הרמתי-גני.

לא זוכר שביקשתי להסב את הצ'ק לפקודת חברת סורז. לא זוכר גם שבאתי בעצמי ליטול את הצ'ק.

קרן רמת-גן לפיתוח היא בשלב של היוסדות, וטרם נרשמה אצל רשמי החברות. ביקשתי כסף בשביל פרוז, ולא בשביל הקרן. דן טעה כרישום הדברים אצלו. ביקשתי תרומה של 15 אלף דולר בשביל הקרן, ואחרי שתקום הקרן נקבל את התרומה מן. הם לא הבינו את העניין.

5000 הדולר היו מיועדים לפרוז. אנחנו מעודדים את העיתון רמת-גן שלנו, שמפיקה החברה. פנינו לחברות שונות, שיפרסמו בעיתון כדי שיחזיק

שרהתחבורה מטעם מילגה זו היה אז ישראל כריהודה המנוח. עוד שני פעילים מרכזיים של המיפלגה אז, יגאל אלון ופינחס גינזבורג (האחרון היה מנכ"ל מישרד התחבורה), שגם הם הלכו לעולמם, טיפלו בקבלת הצ'קים, שעותקים מהם הגיעו אליי — ותיק המישרה תפח והלך.

בעיקבות הפיצוץ בהארץ פרצה סערה ציבורית, שהגיעה לכנסת. שר המישפטים יעקב שימשון שפירא זירז את חקיקת החוק למימון מיפלגות כדי למנוע תרומות כאלה, אך מסתבר כי עולם כמינהגו נוהג, על אף העובדה שחלפו כבר 20 שנה מאתו אירוע.

יורשיו של אריה מזור, שהיה או י"ר דן, הנציחו את הנורמה הפסולה לי צרכיהם.

עבר עם פרוז. לא זכור לי שלדן היה קשר לפרוז. אני נגד מתן תרומות, כי אין לדן כסף, אך המציאות באיזור שונה. תליאביב, רמת-גן או בני-ברק פונים אלינו לקבלת תרומות, וגם מוסדות אחרים. חברים שלנו גרים במקומות אלה. קשה להתעלם מן הפונים.

פועל בתוס'לב. אבנית ביקש צ'ק לפרוז. ונתתי לו.

כך, בקלות מרגיזה וכרשלנות פרו, מחלק דן תרומות, אמיתיות או פיקטיוויות. המחלקים, הארונים הכל' יכולים של דן. לא יודעים תמיד למי הם תורמים ובשביל מה. כמו כפרשת הקרן לפיתוח רמת-גן.

דן. תורם — וציבור הנוסעים נתבע לפרוע את

אחד מימי רצמבר 1984, כשנה אחרי הבחירות לעיריות וניצחונו של אורי עמית בבחירות ברמת-גן, נועד אבי אבנית, מנהל לישיבתו של ראש העיריה החדש, עם שני חברים בכירים כדן — אלי היימן, מנהל אגף כוח-האדם, ודני סטוצינר, חבר מועצת דן וסגנו של הויר' יוסי הורביץ באגף החוץ של הקואופרטיב.

הנושא, שלובן בבית-קפה מחוץ לבית דן. תרומה לקרן לפיתוח רמת-גן. דני סטוצינר היה אז, בתפקידו כיו"ר אגף-אירגון וכינון, הקובע. אבי אבנית הובא לעיריית רמת-גן על-ידי הבוס הקודם שלו במועצת-הפועלים של עיר-הגנים, אורי עמית, שהיה מוד כיר המועצה. אבנית היה הגיונר. אבנית ביקש תרומה. הרבה מעל 5000 דולר.

סטוצינר השיב כי עליו להביא את הבקשה לדיון ולאישור מוסדות דן. הוא לא התעניין מה היא קרן לפיתוח רמת-גן, ואם אומנם קרן כזאת קיימת בפועל.

במהירות מפתיעה. עורכן י"ר דן, יוסי הורביץ, והבקשה אושרה כנדרש כמוסדות המביצעים של דן.

הוחלט לאשר לאבנית, שלי-הו המיוחד של ראש-העיריה עמית, "תרומה" על סך 5000 דולר. לקרן לפיתוח רמת-גן.

עברו רק כמה ימים מאז נועד אבנית עם שני בכירי דן, וכי' בינואר 1985 כתב סטוצינר את המכתב הבא:

לכבוד הקרן לפיתוח רמת-גן ע"י חברת פרוז. 8.1.85 א.ג.

במצורף נא למצוא המחאה מס' 048156 על סך -3,264,750 (שלו-אלף שבע מאות ומישים ושבע מאות וחמישים שקל בלבד) כתרומתנו לקרן לפיתוח רמת-גן.

במכתב פנימי הורה סטוצינר לי הנהלת החשבונות להנפיק את החמ' האה על סך 5000 דולר לפי השער היציג לרולר, שהיה אז 652.95 שקלים. לטובת קרן לפיתוח רמת-גן בהתאם להחלטת הנהלה.

בנהלת החשבונות נערך החישוב, ומישהו הוסיף בכתב-ידו על הפתק של סטוצינר: "מענק (תרומות)", סטוצינר הוסיף: "את המחאה יש לכתוב לפקודת חברות פרוז."

אבי אבנית ביקש מסטוצינר להסב את הצ'ק לפקודת חברת סורז. סטוצינר לא התעניין למה ומדוע. הוא עשה במיציאות פקודות-נאמנו של ראש-העיריה עמית, למרות שלא ידע מה היא חברת סורז.

הצ'ק לפקודת פרוז/הקרן לפי תור רמת-גן נמסר ביד לאבי אבנית, בצירוף מיכתבו של סטוצינר לקרן. גם אילו היה אבנית מבקש להסב את הצ'ק לפקודת תיאטרון הבימה, או ליאיר קוטלר, הייתי עושה כרצונו. התגונן סטוצינר והוסיף: "הוא איש רישמי, המייצג בשבילי את ראש העיריה עמית. הוא אמר שיש קרן לפיתוח רמת-גן. עכשיו אני מתחיל לחשוב שלא הייתי צריך לנהוג כך. אני מקווה מאוד כי העניין כשר."

את המכתב והצ'ק נתנו לאבנית ביד. היפשנו קבלה ולא מצאנו. אולי עוד נמצא אותה. היא תהיה וראי מטעם חברת פרוז. הצ'ק היה צלוב, קרוס. איני יודע מה — אם בכלל — הקשר בין פרוז לקרן. אולי פרוז מספק משהו לקרן.

קואופרטיב דן תורם שכוה לא

2. תרומות או שוחד?

מעמד. העיתון מפרסם כתבות חיוביות על רמת-גן בחינם. לכן ביקשתי מן שיתרום לפרוז, ובתמורה יפרסם מודעות במקומו. דן קיבל ויקבל את התמורה מפרוז במודעות.

את כל חומר-המערכת שאנו מעי-בירים לעיתון מפרסם פרוז בחינם. של רמת-גן שלנו, ובסוף החדש ייצא הרביעי. לא נכוז שהעיתון שירת את

אבי אבנית נטל מן תרומות מה לקרן שלא היתה קיימת בינואר 1985. לאיזה מטרה הוספו הכספים לחברת סורז?

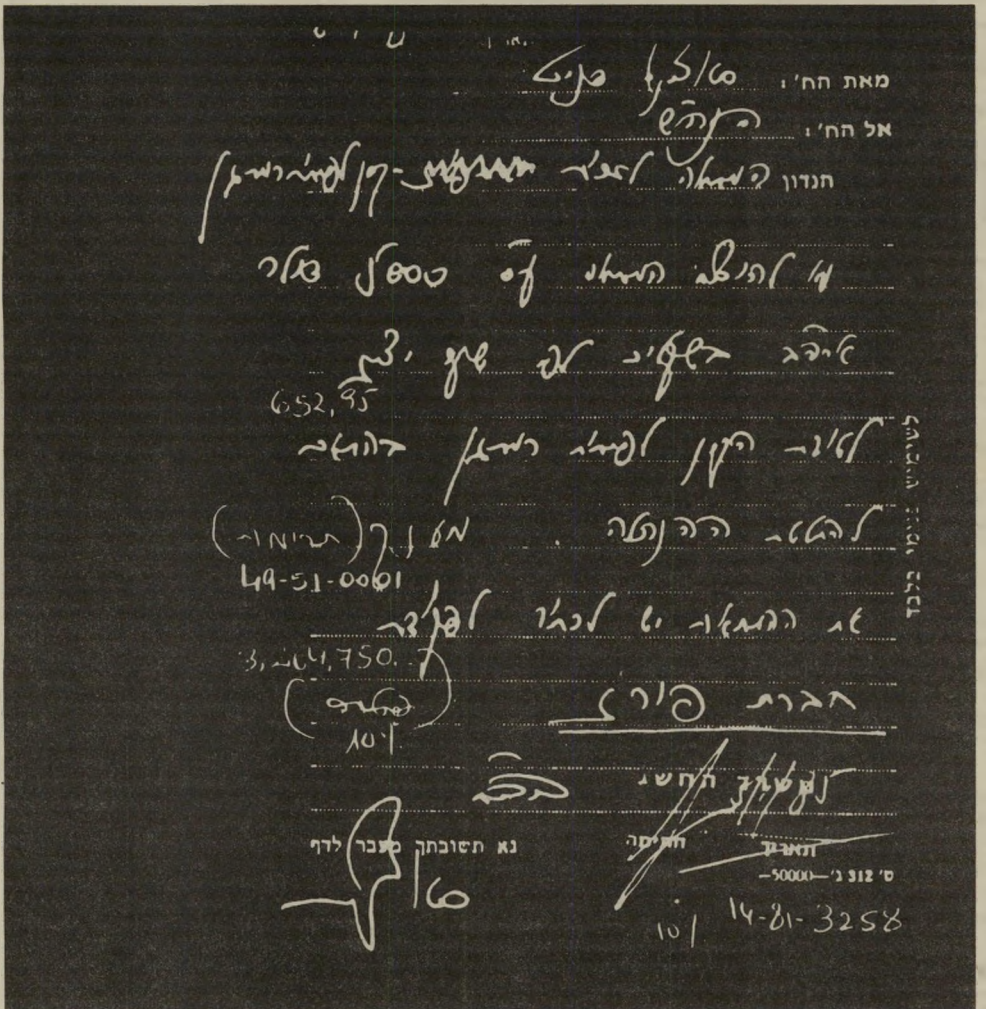
"אתה מגזים! עזוב!"

אבי אבנית הציג עצמו לשאלתי תי כעוזר ראש-העיריה אורי עמית. כפי סיפור מדריס, הממחיש את

השטר בסיבסוד הקואופרטיב דרך סל התשומות.

מיפלגות של השר

אשר שמעתי את הסיפור המדהים הזה, נזכרתי בסידרת מאמרים שפירסמתי בהארץ בשנות השישים על "תרומה" שהיתה שוחד, שנתן אותו דן לראשי מיפלגת אחרות-העבודה של אז — 100 אלף לירות.

התזכיר הפנימי של הנהלת דן על 5000 הדולר עולם כמינהגו נוהג